

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 3. de statu vitæ deligendo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

- Ierem. 6: *State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quâ sit via bona, & ambulate in eâ.*
 Deut. 32: *Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; maiores tuos, & dicent tibi.*
 Prov. 22: *Non transgredieris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui.*
 Matth. 24: *Videte ne quis vos seducat: surgent enim multi pseudopropheta.*

CAPVT III.

Deliberatio de secundo medio, seu de statu vitæ eligendo, ut finem consequamur.

Varij sunt status.

Cuiq; in suo statu manendum.

Psal. 62.

Ioan. 8.

CHRISTVS. Post fidei cognitionem, alterum ad salutem medium necessarium est status electio: cum verò varios dederim instinctus, qui à primâ pueritiâ ferè emicant, & singulos ad aliquod vitæ genus, ut prudentissimus pater-familias liberos suos destinem (non enim ad otium, sed ad laborem creati estis) planè de illo maturè statuendum est. Sic Adamum, mox ut creatus fuit, in paradiso constitui, ut custodiret & operaretur illum. Attende autem certum esse, plurimos idcirco malè vivere, & æternâ excidere salute; quòd vitæ genus non eligant, aut perperam suâ libidine potiùs quàm voluntate meâ. Si quis autem vitæ statum nactus sit, is in eo se firmare debet, neque perpetuò fluctuare; sed in suo se perficere. Non levis enim est tentatio sibi nunquam constare, aliorum vitam laudare, de suâ queri. Nullus status est, in quo perfectio, quæ in charitate consistit, nequeat acquiri. Et quamvis forsitan error in prima electione fuerit, quando tamen is mutari nequit, in eo se perficere oportet, atque ad me Patrem misericordiarum confugere, ne fiat novissimus error peior priore. *Credo tibi, ut inf. pag. 7.*

ANIMA. Ecce, Domine Deus metis, ex bonitate tuâ immensâ creasti me; sed scio, meliùs mihi esset natum non fuisse, nisi viam noverim, quâ peregrinus in terrâ desertâ, in viâ & in aquosâ, perveniam ad te finem meum, & summam felicitatem meam. O lux vera quæ omnes illuminas! ô via, ô veritas, ô vita! quâ ibo, ut veniam ad

te pastorem meum? Deduc me. Domine; quia cæcus & puer parvulus ego sum, ignorans egressum & introitum meum. Multæ sunt viæ, multi status, & si hunc elegero, in speciem bonum, forsitan terribilissimus erit exitus; si illum, similiter. Est enim via, quæ videtur homini recta, & novissima ejus ducunt ad mortem. Quis novit viam hominis? quis scire potest? omnes enim sunt incertæ providentiæ nostræ. Idcirco, ego supplex per viscera charitatis tuæ rogo, ut ostendere mihi digneris viam, in quâ ambulem, in hoc loco horroris, & vastæ solitudinis. Tria enim difficilia mihi, ait Sapiens tuus, & quartum penitus ignoro; viam aquilæ in cælo, viam colubri super terram, viam navis in medio mari, & viam viri in adolescentiâ. *Veni Creator, &c. pag. inf. 35.*

3. Reg. 3.
Deus rogatus ut statum donet.

Prov. 16.
Prov. 20.
Sap. 9.
Prov. 16.

Prov. 30.

CHRISTVS. Vide itaque, ut non nisi me, qui sum Sapientia æterna, & ubique adsto paratus, consulto quid statuas; vide ne præceps tuas; pro re natâ eligas statum qui offertur, utpote vxoris copia, præbendæ, dignitatis, opum, sociorum & commoditarum: sed scito nullam rem diligentius esse considerandam, cum à status electione sæpè aut felicitas, aut miseria dependeat sempiterna.

Electio status maximè momenti.

ANIMA. Valdè me distrahit multitudo statuum, & omnino nescio, quem eligam. Illumina me lux vera, & deduc me in semitam rectam, semitam mandatorum tuorum: quia ipsam volui.

Psal. 118.

CHRISTVS. Cum ita velis, cave certum destinare statum; sed esto paratus, ut eum suscipias, qui ad salutem tuam ex meâ voluntate & directione maximè sit accommodus. Quod si enim certum tibi delegeris statum, & in speciem deliberas, & meam voluntatem non sequi, sed meam tuæ vis accommodare, nequaquam aptus es qui deliberationem instituas: sed ita comparatum te esse oportet, ut quod certum est me velle, id velis: quod certum est me nolle, similiter execreris; quod autem incertum est utrum velim

Resignatio deliberanti necessaria.

an nolim, neque velle ex toto, neque penitus nolle debes: sicut enim æger peritissimo medico committit valetudinem, tantumque petit curari, paratus etiam ut fecet, urat, si pro suâ tuendâ vitâ ita iudicaverit: sic te facere pro vitâ æternâ convenit. Et rursus; sicut viator viæ ignarus, quam novit periculossimam, ducem quærît, neque repugnat quin ducatur; ita fac, & veni sequere me. *Hæcine vera*, ut sup. pag. 7.

ANIMA. O utinam, Jesu dulcissime, ô utinam scirem, quâ mihi eundum esset!

CHRISTVS. Id assidue me roga, & dic cum Paulo: Domine quid me vis facere?

Act. 9.

ANIMA. Quid vis me facere, Deus meus, in domo tuâ, quam viam ingredi, quod munus gerere? paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, respice in me, & miserere mei.

Psal. 107.

Tob. 5.

CHRISTVS. Non cesses clamare ad me: de mane vigila ad me, ut benedicam tibi, & mittam Angelum, qui te ducat ut quondam Israëlêm, Tobiam, & Jacob.

*Fiducia in
Deo locan-
da.*

*Deus indicet
voluntatem
suam.*

Quidquid verò petes, crede quia accipies, & fiet tibi. Nonne id quod à seruo, aut filio fieri superes, ipsi ultrò indicares? Quòd si verò sollicitè expeterent quid ab eis fieri velles, idq; desiderio placendi tibi, nonne æquum foret ut iis mentem explicares tuam? præsertim si supplicium grave neglecto mandato appositum foret, & præmium observanti.

Act. 3.

*Considera
finem crea-
tionis ut ritè
aligas.*

Quantò magis ego Dominus, qui sto ad ostium, & pulso: ut consulam, ut ducam, ut portem etiam te in humeris meis, aperiam tibi postulanti voluntatem meam? Propone autem tibi finem, ad quem te creavi, & vide, an status hic vel iste ad eum te perducere commodè possit; si quidem certum hoc habet, eundem omnibus minimè convenire. Quorsum enim tot status ordinassem, tam varia vitæ genera; nisi quia sciebam figmentum meum; variisq; viis volebam venire ad me, & trahere oves meas, pro cuiusque talentis & viribus? finem igitur attende ante omnia; deinde ad eum

eum media delige. Quis enim prudens media eligit ante finem? viam ante terminum? medicinam ante morbos? quis viam incommodam, periculosam, ambagiosam, latronibus obsitam eliger, ut perveniat in urbem, cum aliam possit, & noverit eligere?

HOMO. Nemo, Domine; sed sunt qui hanc, vel illam eligunt, ut dicunt, quia aliam non possunt, aut ignorant.

CHRISTVS. In quo autem existimant se posse illam, quam eligunt, peragere, nonne in me, & per gratiam meam? Cui verò eam largiri me par est; illine qui voluntatem meam & ductum spernit, an qui sequitur?

*Gratia Dei
quorū in
statu parat
ca.*

Ego illis possum eandem facere abundare, etiam in quovis statu, si voluntatem meam sequerentur. Exquirendum igitur ante omnia, quid velim abs te, in quo genere vitæ & munere te degere in familiâ meâ: & ubi cognoveris, cave ne facere omittas: ego enim Dominus, ego Pater, ego Rex regum, & Dominus dominantium, nemo restitit mihi, & pacē habuit.

Iob 9.

Consule igitur te ipsum primò, viresque tuas, pios item & prudentes, qui sano consilio tibi adesse possunt: neque cum irreligioso tracta de sanctitate, cum injusto de iustitia, cum cæco de coloribus, cum sæculari de cælestibus; sed cum sapiente & probò communica consilium tuum.

*Eccl. 37.
Vide quos in
consilio
adhibeas.*

Semper autem, ut dixi, finem attende, & an ejus solius, & salutis tuæ causâ, vel saltem primariâ hoc consilium suscipias. si enim per hoc te tantum moveri senseris, cum nemo possit, ut Apostolus meus scripsit, dicere,

*Intentio red
est necessaria.*

Domine JESVS, nisi in Spiritu sancto, securum te esse jubeo. Credo tibi, &c. ut suprâ pag. 7.

1. Cor. 12.

HOMO. Video, Domine JESV, meliora, sed, eheu! fascinatio nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitiâ.

Sap. 4.

CHRISTVS. Exue affectum terrenarum rerum; induc eum, quem in hora mortis habiturus es: tunc de faceto animo & oculo hæc aspicias, & cognosces vana esse,

*Quem statim
eigisse
velles in hora
moris.*

C

*Quid Sancti
suadeant
tandem.
Osee 2.
In solitudine
mētis Deum
consule.
Bernard.*

*Quam utile
in secessu de
st. tu cogita-
re.*

*Deum con-
sule coram
Ven. Sacra.*

Sap. 8.

Matth. ult.

esse, quæ jam terrent & tenent. Nõne enim tunc se-
curiorem viam & vitam elegisse te optabis? sed in judi-
cio illo meo terribili, si consilia appendas tua, manife-
stè mundi argues vanitatem. jam commoditas, opes,
honores, velut glutino retinent; tum votis summis se-
curissima in tantâ perplexitate te elegisse optabis. Age,
quid Sancti mei fecerunt? etiam in solitudinem abie-
runt; hoc ut salutis negotium seriò tractarent, & audi-
rent quid loquerer sibi. Scriptum est enim: Ducã eum
in solitudinem, & loquar ad eor ejus: vox enim hæc, ut
dicit servus meus, vox hæc non sonat in foro, nec audi-
tur in publico; secretum consilium, secretum quærit
auditum. Secede igitur si potes; nec desit tibi tempus
vitæ pro te, pro animâ tuâ; ac potiùs erubescere totum
aliis rebus sæpè frivolis impendi, & grave tibi videri, si
dies aliquot solidos animæ tuæ tribuas, propter quam
omnia, tempus, studia, opes & occupatio cõcessa sunt.
Si hoc feceris, futurum, ut postea in vocatiõne, quã vo-
catus eris, constans sis & quietus; cum alii semper stu-
dia laudent aliena, plurima experiantur adversa, pluri-
ma metuant. Quemadmodum enim is, qui initio viæ
aberravit, perpetuò metuit, ne quò longiùs provehitur,
longiùs aberret; ita hi delegerunt vitam absque me du-
ce, & terrentur, meritoque pericula in viâ ignotâ & lu-
bricâ reformidant. Vita siquidem via est. Et vehemen-
ter mihi displicet, quòd ubi ego, Sapientia æterna, ad-
sum semper, & paratus sum ego consilij magni Ange-
lus, non me dignentur interrogare de viâ rectâ, & vo-
luntate meâ famuli mei; quodque cum providere fu-
tura nequeant, ruant in id, quòd primò arridet; etsi in-
quam ego, qui attingo à fine ad finem fortiter, & suavi-
ter omnia dispono, paratus sim semper, ut viam osten-
dam, viam rectam & planam, viam immaculatam &
salutis. Me etenim ubique præsentem ita consulere de-
betis, atque si me inter homines conversantem vide-
retis. Nõne idèd cum hominibus usque ad consum-
mationem

mationem sæculi in Eucharistia esse volui, ut oraculum, ut tibi propitiatorium verum esset & fidelibus meis? Cùm ergo hoc eis præstiterim, & innumera quotidie beneficia; quid est, quòd meum consilium despiciant? extendam manum, & non sit qui aspiciat? voluptas, scio, hunc trahit ad hunc illumve statum; illum honor, vel ambitio, alium libertas invitat; hæcine verò media ad finem, hæcine sunt humana consilia? Hæcine vera, ut sup. pag. 7. vel *Veni creator*, ut infra.

Hæc Oratio duplex subjicitur: altera pro deliberante, altera pro eo qui statum nactus est, ut per bona opera satagat certam facere vocationem suam.

Oratio pro deliberante.

VENI creator Spiritus, & emitte calidus lucis tue radium: Veni pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium: paratum enim cor meum, paratum cor meum, ut faciam omnes voluntates tuas. Hoc profiteor hodie coram te Deus meus & Rex meus. Ecce ego; voca me quàm lubet: tuus sum ego: ecce ego lutum in manu figuli, fac, obsecro, de me vas in honorem quale volueris, & non in contumeliam. Utinam placeam tibi dilecte anima mea! Utinam sequar te quocumque ieris, sive ut Iosephum velis in servitutē ire, sive ut Moysen in desertum, sive ut Abraham, egredi de terrâ, de domo, & de cognatione meâ, sive ut Iacob peregrinari super terram; paratum cor meum. Tantummodo fac mecum secundum misericordiam tuam, ut in omni aternitate enarrem universa mirabilia tua. Tu scis, pater optime, quis mihi conveniat status, hunc unum peto. Et cùm dixeris; petite, & dabitur vobis; accipiam spero, id quod convenit mihi. Quid, inquam, mihi? Potius dicam, & melius tibi; sive quod mihi, pro obsequio tuo Rex meus, quod mihi pro infinitâ charitate tuâ; utile est ut cantem tibi gloria mea, & non compungar in aeternum. Ostende mihi viam, in quâ ambulem, & gratiâ tuâ sequar. Si difficilis sit, tu potens es: si humilis sit, scio sapiens es corde, & magnitudinis tuæ non est finis: si laboriosa, ibo ad te, bonitas infinita, ses-

Ioan. 6.
Matth. 16.

Ioan. 10.

Ioan. 10.

1. Cor. 19.
Psal. 26.

sus, & oneratus, & tu reficies me. Sed eheu! quis potest venire ad te nisi traxeris illum? Trahe igitur me quo lubet, voluntatem meam sacravi tibi; & si nemo potest venire nisi qui tollit crucem suam, amplector omnem quam majestati tuæ placuerit imponere mihi; Tu enim Dominus, nos servi, & filij ancilla tuæ. Tu pater, nos filij dignatione tuâ. Tu Rex es, nos subditi. Tu sapientia, & lumen, nos tæci. Tu denique pastor es, & nos oves. Fac igitur obsecro per viscera misericordiae tuæ, ut audiam vocem tuam, & cognoscam, & sequar. Qui enim non audit, non est ex ovibus tuis, neque ex electis tuis, qualem me esse confido, quodq; me paratum sequi te non deseres in hoc loco horroris, & vastæ solitudinis. Quæsiisti enim me ovem perditam, & invitasti ut pascua inveniam, ut vitam habeam, & abundantius habeam in te, ô vita mea, & omne bonum meum. Quid in horâ mortis me fecisse velles? Hoc volo. Quid in iudicio tuo à me non esse factum exprobrares? Id toto corde desidero. Quid infinitus amor tuus ô Deus admirabilis, fortis, æterna sapientia, infinita bonitas, magni consilij Angele à me in omni æternitate factum esse optaret? Id ego, dum vita datur, & tempus est miserendi, ex amore tui, & propter honorem nominis tui cupio, & volo. Custodi hanc voluntatem meam Deus, & dirige me in semitam rectam propter nomen tuum. Amen Amen.

Oratio pro eo qui statum vitæ elegit.

2. Petr. 1.

Coloss. 3.

O ÆTERNA Sapientia, & infinita bonitas, vocasti me, & in hoc vita genere constituisti; sed quia non est in manu hominis via ejus, obsecro te, da mihi gratiam ut faciam per bona opera certam facere vocationem meam, & quidquid in eâ acciderit, accipere de manu tuâ; velle enim meum consecravi tibi, & præbui tibi cor meum, & præbeo ut nullum præter te diligat, quandoquidem elegeris me ante constitutionem mundi, ut essem filius tuus, & in hoc statu sequerer te. Omne ergo, quodcumque faciam in verbo aut opere, omnia in nomine tuo Domine JESV CHRISTE faciam. Per te offeram hostiam laudis, id est, fructum labio-

rum

rum nostrorum consentium nomini tuo, qui de tantis periculis eripuisti me, in quo spero quoniam adhuc eripies. Quocumque enim in statu fuero, scio hominem me natum ex muliere, & brevi vivētem tempore, & repleti multis miseriis, & Iob 14. numquā in eodem statu permanere. Solatio verò id mihi permagno est, quòd capilli capitis mei apud te numerati sunt, Matth. 10. 1. Cor. 10. & non sines me tentari supra id quod possum; imò & facies cum tentatione proventum, ut possim perfectus esse in statu meo sicut pater tuus celestis perfectus est. Quae enim demencia mea foret, posse me gemmam comparare preciosam, & vilia mercari? Principem esse posse, & malle inter lixas latitare? Si domum, equum, vestem optima mihi deligo, cur non animam optimam, qua placeam tibi? Cur qui in omnibus seu artibus, seu studijs, seu nobilitate ad primas naturā tendimus, in aeternum vili & abjecto animo cōtemptibiles esse volumus? Nunc de regno, nunc de māsione in regno Patris tui agitur, & ego qui maximus hic esse velim, in regno tuo minimus esse volam? Et cum sedere in throno tuo possim, in tui, ut sic dicam, contumeliam longè sedebo à te in aeternum? A te? inquam, qui sic me dilexisti Ioan. 3. Deus meus ut filium tuum vnigenitum dares, qui sic me dilexisti Fili Dei, ut animam tuam dares in mortem propter me.

Ecce dico in abundantia meā: non movebor in aeternum, quoniam tu es fiducia mea: in te inimicos tuos Psal. 29. ventilabimus cornu, & spernemus insurgētes in nobis. Persequatur me licet Pharaō cum sequi te cupio, & inspirationem tuam; non timebo mala quoniam tu mecum es. Et scriptum audio. Dicite iusto quoniam bene, & fructum ad inventionum Isaia 3. suarum comedet. Magna enim securitas, & magna in morte potissimam tranquillitas, & in universā hac mortali vitā, & in adversis, subitisq; casibus, & vita hujus tempestatibus, quibus omnes iactantur; quòd tu dominaris mari, & motum fluctuum ejus mitigas. Testes discipuli mihi sunt, quibus aderas dormiens, sed benignissimum cor tuum vigilabat super illos. Testis Israel, cui cessit mare, & in deserto cibo pastus est Angelorum, & aqua amara injecto ligno ei facta sunt dulces. Et de Gen. 41. carcere video prodire Reges, quos ducit manus tua: & rursū

- Prov. 28.
Pfal. 26.
Pfal. 68.
Pfal. 22.
Pfal. 147.
Pfal. 67.
Pfal. 15.
- de folio excidere eos, quorum ut Balthassar appendisti merita, & dies numerasti. Ideò justus ut leo confidit; & ego, et si consistant adversum me castra, non timebit cor meum; plures enim nobiscum, quàm contra nos: & tu unus, bone JESU, sufficis mihi, qui à dextris es mihi ne commovear: & providentiâ tuâ attingens à fine usque ad finem, fortiter, suaviter omnia disponit. Fac igitur de me secundum divinam voluntatem tuam: & quamvis venirem in altitudinem maris, & tempestas demergeret me, scio quia justus es Domine, & quia omnia judicia tua justa sunt, & omnes viae tuae misericordia, & veritas. Imò virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt. Ideò misericordiam, & iudicium cantabo tibi Domine; non enim fecisti taliter omni nationi, & voluntatem tuam circa statum non manifestasti eis. Quis verò sum ego, ut memor sis mei, aut filius hominis quia visitas eum? Magna enim gratia audire loquentem te, vocari ad obsequium tuum, & videre quàm suave sit, & quanta gloria sequi te Domine caligine passionum dissipatâ, & radio benignitatis tuæ affulgente mihi ut cor meum, & caro mea exultent in te Deo meo. Confirma, hoc Deus, quod operatus es in nobis à templo sancto tuo in Jerusalem. Conserva me Domine, quoniam speravi in te: Deus meus es tu, & bonorum meorum non eges.

Praxis in vita statu diligendo.

PPRIMA est, secessum, si fieri potest, captare, vel saltem negotia aliquantisper seponere, atque Sacramento pœnitentiæ animam purgare; in malevolam enim animam non ingreditur sapientia. Observa deinde maximè necessariam esse resignationem, quâ homo paratus est viam sibi monstratam sequi, neque vult divinam sapientiam suæ insipientiæ conformari; aut illius voluntatem sanctam & benè placentem, suæ accommodare. Præterea verò orationi instare, si unquâ, oportet, elemosynis item aliisque piis operibus, eum res sit omnium maxima, & voluntas Dei unica exquirenda sit, qui solus novit talenta nostra quæ dederit, quæ dare decreverit, quis status nobis conveniat. Ad hoc juvabunt Notæ spirituum, de quibus infra dicetur.

Secunda, frequenter accedere ad sacram communionem, & post eam suppliciter, animoque ad Dei nutum sequendum comparato

Sap. 1.
Devotioni
instandum.
Sacra Com-
munioni fre-

comparato petere: Domine quid me vis facere? Multis enim id evenit, uti & B. Aloysio Gonzagæ, ut tum vocem Domini, & voluntatem penitus intelligerent. *quantanda.*

Tercia, viros spirituales & sinceros super hoc negotio audire. Solet enim Dominus per alios, maximè tamen confessarios, aperire quid à nobis fieri velit. Ita S. Paulo ad Ananiam missò dictum: Surge, & ingredere civitatem, & ibi dicetur tibi quid te oporteat facere: ita etiam evenisse B. Teresæ refert P. Ribera. Anima enim viri sancti enunciat aliquando vera plus quàm septem circumspectores sedentes in excelso ad speculandum. *Act. 9. Eccli. 37.*

Cavendum autem huic consiliario, ne præire Deum potius velit, quàm subsequi: ne hunc vel illum statum suadeat: cum solius Dei sit vocationem dare. Ideoque qui indifferens non est, & nimio affectu in hunc fertur statum, aut ab illo alienior est: parùm commodus habetur. Hunc S. Bernardus egregiè docet exemplo suo dicens: Laudo omnes ordines, & diligo ubicumque piè, & justè vivitur in Ecclesiâ, unum opere teneo, cæteros charitate. Tales verò qui suum ordinem omnibus præferunt, alios que contemnunt, nec nostri, inquit, nec cujuscumque esse ordinis veriùs dixerim; quippe qui etsi ordinatè viventes, superbè tamen loquentes cives se faciunt Babylonis, id est, confusionis, imò filios tenebrarum, ipsiusque gehennæ, ubi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. *Quid consiliario cavendum. Bern in apol. Omnes ordines amanda.*

Quarta, in primis quidem utilem dixi secessum in istâ deliberatione, verùm si is obringere alicui non potest, tum vesperis saltem per aliquod spatiũ ruminare ac considerare expedit illa capita quæ in Modo deliberandi & meditando infra ponentur, maximè illud, quod in horâ mortis quisque optabit vitæ se genus delegisse. Neque tamen ideò sequitur omnes eandem viam inituros, v.g. securissimam & Religiosam: multis enim ea non convenit, imò neque segura est: habet unusquisque donum suum, & vocationem. Unusquisque autem in quâ vocatione vocatus est, in eâ permaneat oportet, juxta D. Pauli cõsiliũ. Numquid enim, ut idem monet, dicit figmentum ei, qui se finxit, Quid me fecisti sic? Varia sunt equidem in corpore mēbra, neque eundem actum habent, alterumque altero indiget, neque quidquam hinc æmulari oportet, præter charismata meliora, id est, charitatē: non est enim personarũ acceptor Deus. *Consideratione vacandum. 1. Cor. 7. Rom. 9.*

Quinta est, sanctum Angelum custodem colere & invocare, cum enim ille nobis sit datus dux & comes viæ in patriã, velut Tobix Raphaël, dubio procul hoc illi maximè curæ est, ut nos ad ducat viã, seu vitæ genere, quod divinæ voluntati maximè *Angelus custos invocandus.*

est accommodatum; hoc enim clientes sibi commissos, & Dei filios ad caelestem Patrem, & patriam novit peruenturos.

*Resignatio
procuranda.*

Sexta, ante omnia, ut dixi, necessaria ea animi preparatio, qua homo firmiter statuit cognitam Dei voluntatem amplecti, neque inchoanda deliberatio, priusquam mens nostra in æquilibrio posita fuerit; ut momenta divinæ voluntatis clariùs perspiciamus. Quòd si eam in nobis resignationem non inveniamus, sæpè exercere eam oportet, inclinando voluntatem ad eam partem, quam magis averfatur.

Septima, Ut autem commoda atque incommoda ad finem consequendum clariùs perspicias, plicata charta scribendæ rationes & commoda quæ hoc vitæ genus suadent, deinde illæ quæ dissuadent; considerando an commoda incommodis non præponderent; & objectiones scripto in quiete examinando.

*B. Virgo in-
vocanda.*

Octava Praxis, Nunc si umquam stella maris beatissima virgo invocanda; illa enim mater nostra est, eique curæ, ut filij statum optimum consequantur; atque ideo peregrinationem ad locum aliquem celebrem instituisse multis utile fuit. Et cum ipsa, ut P. Platus egregiè demonstrat, Religiosorum Ordinum patrona sit, procul dubio ad aliquem aspiranti optima est cynosura.

Patronos etiam suos invocare, aut deligere in hanc rem salutare est, & eos, qui in vitæ genere, de quo deliberas, aut primi aut eximii fuerunt. Et hinc profectum in cuilibet opificio moris sit patronum eligere tum ad præsidium, tum ad exemplum.

*In concione
& l. Etione
loquitur
Deus.*

Nona, Conciones, dum quis deliberat, & lectionem piam frequentare omninò expedit, maximè Scripturæ: De quâ vide Bernardum ad sororem Serm. 50. Et Chrysof. Homil. in illud: *Assitit Regina.* Sic D. Augustinus conversus lib. 8. conf. cap. 6. & S. Ignatius, & S. Childebertus Sur. 29. Decemb. Concione verò S. Nicolaus Tolentinus, & Babylas: de quo in prato spirituali. Consortio verò & alloquio bonorum S. Romoaldus, & innumeri alii, ideoque hoc magnoperè à Sanctis commendatur. Cum enim variis viis & modis Dominus vocare solitus sit, prudentis est omnem, ut sic dicam, aperire fenestram, quâ solis justitiæ radius in animum nostrum penetrare possit. D. Martinus eleemosynâ sibi ad Sanctitatem viam aperuit. R. P. Borgiam cadaveris spectaculum impulit ad sæculum descendum, & S. Sylvestrum, ut Sur. 26. Novemb.

*Resignatio
necessaria.*

Decima, Coram Ven. Sacram. suadeo omnem affectum utriusque partis, de quâ deliberatio est, exuere, & sic divinæ voluntatis

voluntatis signa exquirere, motusque animi observare, & au-
dire quid in se Dominus loquatur. Ad hoc juverit expendere
notas Spirituum: de quibus varii scripsere post S. Ignatium: P.
Bernardinus Rossignolius, & recens P. Theophilus Bernardi-
nus.

Paucis tantum hinc te moneo, lector, ut observes originem,
medium, & finem cogitationis, & hunc maximè. Vide ergo an
ad ea impellaris, quæ legi divinæ, & consiliis sunt consona, an
verò sensualitate, aut vanitate traharis. Hæc enim à Magistro
humilitatis, qui dixit: Discite à me quia mitis sum, & humilis
corde, inspiratio esse non potest. Sicut & illa suspecta, quæ quis
suo iudicio, & inniti prudentiæ cupit, & aperire directori for-
midat, vel ad rationis trutinam revocare, maximè quando
imaginatione vehementiori aliquis fertur, quod hominem
rationalem dedecet: Nec minus illa quæ inquietum animum
reddit; Spiritus enim Domini tranquillus, & in pace factus est
locus ejus.

*Rationem
non impe-
tum sequi
oportet.*

Neque huic quieti repugnat sensualis partis obmuffitatio;
imò hac trahente ad infima percipere inspirationem ad con-
traria signum est divinæ vocis, & gratiæ. Enumerat signa D. Pau-
lus inspirationis Sanctæ, dum fructus Spiritus S. recenset. Qui
sunt: Charitas, gaudium, pax, patientia, longanimitas, bo-
nitas, benignitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia,
castitas. Denique à bono Deo impelli ad ullum malum non
possumus, sed ad CHRISTI imitationem, & Sanctorum. Hæc
igitur, dum deliberas, sæpè abs te pete. Quis status, aut quod
opus Deo acceptius, quid in horâ mortis eligeres, quid in judi-
cio, quid Sancti elegerint, quid CHRISTVS Dominus. In quo
vitæ genere plura tibi convenientia salutis auxilia, pauciora
impedimenta. Quæ hactenus expertus sis talenta ad hoc vel
illud vitæ genus. Cujus vocationis habeas certiora argu-
menta divinæ voluntatis. Quid denique alteri suaderes.

Galat. 5.

Nota.

Nota.

Hæc fusius vide Cap. de modo deliberandi, & in P. Theophili
Bernardini cynosurâ, & P. Lessio lib. de statu vitæ eligendo.
Oratio pro Execut. *Dignatus es*, ut supra pag. 10.

JACULATORIÆ,
quibus deliberans se per diem excitare
poterit.

D Educ me Domine in viâ tuâ, & ingrediar in veritate tuâ. Psal. 85.
Viam justificationum tuarum instrue me, & exercebor in mira-
bilibus tuis. Psal. 118.

Domine quid me vis facere?

C §

Servus
Act. 9.

Psal. 118.

Prov. 16.

Prov. 12.

Prov. 20.

1. Reg. 3.

Prov. 21.

Psal. 118.

*Servus tuus sum ego; da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua
Cor hominis disponit viam suam. sed Domini est dirigere gressus ejus.
Via stulti recta in oculis ejus: qui autem sapiens est, audii consilia.
A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum potest in-
telligere viam suam?*

Loquere, Domine, quis audit servus tuus.

*Omnia via viri recta sibi videtur, appendit autem corda Dominus.
Viam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas.*

SECUNDÆ IMAGINIS ANNOTATIO.

Quid tardas converti ad Dominum Deum
tuum, & omne bonum?

Convertere citò, ô peccator, ad creatorem ac
redemptorē tuum, neq; ut **A** iste, dubius mo-
rare: ecce enim instat mors, ecce tibi **B** JESVM pa-
ratum ut te recipiat, aspice vulnera ejus, **C** tormē-
ta attende, & benignissimum occursum illius. Cō-
temne **D** mundum, ejusq; fallaciam, detestare **E**
peccatum, teterrimum monstrum: & sequere **J**E-
SVM; ac **F** virtutem, quam **G** Angelus monstrat
tibi ejusq; premium attende, atque ad eam **H**
contritione de peccatis excitatā, & **I** confessione
sacerdoti factā convola, ac **K** pœnitentium exem-
pla, ut Deo satisfacias, imitare. hâc viâ à jugo Pha-
raonis infernalis liberabere, & servitute eius, quē-
admodum **L** filij Israël exitu de terrâ Aegypti. Ne-
que hîc subsiste, sed perge in patriâ, viator, viam-
q; sterne ac muni **M** eleëmofynâ, **N** jejunio, & **O**
oratione. O quàm gaudent **P** Angeli super uno pec-
catore pœnitentiam agente! O quantis premiis in
celo anima illius coronabitur.

C A.